

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 129.

V Ljubljani, v sredo 9. junija 1897.

Letnik XXV.

Shod avstrijskih socijalnih demokratov.

Za Binkošti so sklicali voditelji avstrijske socijalne demokracije strankarski shod na Dunaj. Tega shoda se je vdeležilo kakih 160 zastopnikov iz raznih pokrajin države. Navzoči so bili tudi vsi socijalnodemokratski državni poslanci in pa hospitant njih zveze, radikalni Rusin dr. Jarosiewicz, ki bi se rad kaj dobrega naučil pri socijalnih demokratih. Navzoč je bil tudi bivši poslanec Pernerstorfer in iz Nemčije državni poslanec Molkenbuhr in Pfannkuch iz Berlina. Slovensko socijalno demokracijo sta zastopala Grablovic in Kristan. Shod je imel precej židovsko lice in kedor je gledal te obraze in poslušal govornike, prepričati se je moral, da je tukaj zastopana avantgarda židovskih liberalcev, ki so se pod to firmo preživeli in sedaj nastopajo pod vodstvom židovskih voditeljev kot ljudska stranka v podobi socijalnih demokratov, da bi zopet zadušili v narodih vse moralne sile ter ljudstva vklenili v moderni židovski jarm.

Delegat iz Nemčije Pfannkuch je v daljšem govoru povdarjal: židarnost nemških in avstrijskih socijalnih demokratov, katerim vsem skupaj je življenska sila boj, ki socijalno demokracijo če tudi le polagoma privede do zmage.

Živahna in kaj značilna razprava se je vnela glede štrajkujočih uslužbencev pri dunajskem tramwayju. Predlagali so namreč, naj shod izreče svoje simpatije za štrajkujoče in naj napravi zbirko za njih podporo. Simpatija se je izrekla brez težav, zoper podporo pa je govorilo več židovskih zastopnikov, vendar je strah pred javnostjo zmagal, shod je z večino glasov sklenil podporo ter res nabral velikansko svoto — 30 gl. in 98 celih krajcarjev. — Ta številka najjasneje kaže, kako velikega pomena je bil ta shod in kako imajo socijalni demokrati res odprto srce in odprte roke za trpečega brata.

Društveni tajnik Schuhmeier je na to poročal o delovanju stranke. Največ je govoril o izidu zadnjih državnoborskih volitev, glede katerih se je vnela daljša razprava. Nekateri govorniki so bili z izidom volitev zadovoljni, posebno tisti, ki so bili izvoljeni v državni zbor. Manj zadovoljen je bil Pernerstorfer, kateremu so na več krajih vrata pokazali. Neki Hirsch je očital, da so gigerli v stranki sami zakrivali poraz socijalnih demokratov na Dunaju. Dr. Adler se je s tem seveda čutil zadetega ter je pojasnoval, da so le ti strašni antisemiti krivi, da niso socijalni demokrati na Dunaju zmagali.

Drugi dan v ponedeljek je poslanec Daszynski govoril o delovanju socijalnodemokratskih poslancev. Malo nas je, a smo ljudi, potem so se ravnali njih zastopniki v državnem zboru. Za ljudstvo niso sicer nič delali, pač pa so pomagali nemškim narodnim kričanjem delati škandale v zbornici. S tem so seveda pokazali, kakšna enakopravnost bo vladala v socijalno demokratski državi in spe. Za njim je govoril dr. Adler o strankarski taktiki, ki je v prvi vrsti naperjena „gegen die wieder versuchte Verdummung Oesterreichs“. Res take luči, kakor so se socijalni demokrati kazali v državni zbornici, so jedino zmožne odstraniti to Avstriji grozečo nevarnost. — Neizogibni Kristan se je moral kajpada tudi oglasiti. Prebral je namreč izjavo jugoslovanskih odposlancev, s katero se pridružujejo skupni mejnarodni socijalni demokraciji. Ne vemo ravno zakaj je bila taka izjava potrebna, ker mi poznamo le eno skupno mejnarodno socijalno demokracijo, h kateri so že od početka pripadali tudi jugoslovanski socijalni demokrati.

Shod je bil, kakor je razvideti iz tega poročila, jako suhoparen, veseli so ga bili samo dr. Adler in drugi židovski voditelji, ki so se bali napadov, a so uvideli, da bodo lahko še dolgo grešili na zaslepljenost zapeljanih delavcev. Komu se bo pri tem dobro godilo, ni težko uganiti.

Motijo se.

Iz Zagreba, 5. junija.

Vodja mažaronske stranke se je izjavil dopisniku nekega mažarskega lista, da bode ves po njegovem mnenju le navidezni uspeh raztepla kmalu nesloga v opozicijskem taboru. To izjavo premlevata zdaj seveda z največjim oduševljenjem za svojega vodjo, ki je razumel do zdaj zares prav dobro to neslogo gojiti, oba uradna lista, češ, da se bode tako godilo tudi z naprej. Po dosedanjih pojavih v opoziciji bodo javljane kaj doživeli za svojo uteho in tolažbo.

Pri zadnjem sestanku je bilo zborovanje zedinjene opozicije tako vzorno in složno, da ni dalo niti najmanjšega povoda kakšnemu nesporazumu. In to je tudi čisto naravna stvar. Vsi poslanci zedinjene opozicije so prešinjeni z jedno mislijo, da jim je namreč prva naloga, zrušiti sedanji zistem, ki gonbi narod v narodnem in gmočnem pogledu, a v najnovejšem času proti celo z verskimi borbami. V tem pogledu je sloga njihova nerazrušljiva in osnova za delovanje njihovo jedinstvena. Med njimi zastega del ne more biti prepira glede kakšnega prvenstva v vodstvu stranke, saj se smatrajo vsi kot priprosti bojavniki za sveto stvar ter je vsem jedini program njihovega delovanja: slobodna Hrvatska. S tem programom so stopili v borbo proti svojim protivnikom, katerim ni stalo nič do samostalnosti Hrvatske, saj so jo zavrgli še tam, kjer so jo mogli po postavi braniti.

Tudi ne vodijo opozicijskih poslancev oni motivi na politično polje, kakor večji del mažaronskih, namreč: osebne koristi. Mažaronska stranka ima v svojem taboru največ takih mož, ki sledé načelu koristoljublja. So med njimi taki, ki se boré za peštanski mandat, kajti preskrbljeni so prav dobro za pet let, posebno če so s slabim gospodarstvom svoje premoženje potrošili; so pa tudi taki, ki želé kaj postati vsled svojih zaslug za zistem. Dvomim,

LISTEK.

Dolg.

Spisal Jacques Normand.

„Zakaj vendar ne vstopite v kako društvo, v kak klub?“ so nagovarjali grofa R., po vsem Parizu znanega ogerskega bogataša, njegovi prijatelji. „Povsod bi vas vsprejeli z odprtimi rokami, saj ste boljši Parižan kakor marsikdo, ki je že od nekdaj tu. Vsekako morate iti med nas.“

„Jaz Vas predstavim ‚Jokeyu‘!“

„Jaz ‚Epatantu‘!“

„Ne, ne“, odvrne grof uljudno; „zagotavljam vas, bilo bi popolnoma brezuspešno.“

„Nikakor ne; tam boste čitali časnike, našli boste prijateljev, pogovorili se bomo o dnevnih dogodkih —!“

„Shajali se bomo k skupnim obedom —!“

„Urili v sabljanju —!“

„Igrali biljard —!“

„Prilicno napravili tudi kak izlet —!“

Grofa se čelo zmračilo; osorno zavpije: „Ne govorite več o tem! Nikdar, ne, nikdar!“

Prijatelji ostrme; še nikoli ni tako neuljudno govoril, nikoli ga še niso videli tako razburjenega.

Takoj opazi stari grof, kako neprijeten utis so napravile njegove besede, zato se jame hitro opravičevati: „Oprostite, prosim vas, oprostite! Po nepotrebnem sem se razburil. Surovo sem odgovoril na prijazna vaša vabila. Oh! Vzbudili ste mi neprijetne spomine. Ne, prijatelji, nikdar ne vstopim v kako društvo. Čemu? Povedal vam bom vzrok, ker tako prijateljski za me skrbite. Umeli boste potem mojo razburjenost in gotovo tudi oprostili.“

Grof vzdihne, nasloni si osivelo glavo na roko ter začne pripovedovati počasi, s tihim glasom.

„Takrat sem bil star 25 let, — sedaj sem jih 58. Stvar je, kakor vidite, že nekoliko stara; vendar se mi je tako globoko utisnila v spomin, kakor bi se dogodila včeraj.“

Kot dvajsetletni lahkoživec sem živel v Parizu grozno lahkomišno in brezskrbno. Zapravil sem vse svoje precejšnje premoženje. Da poravnam dolgove, pišem svojemu očetu. Pošlje mi zahtevano svoto, ne da bi črnil jedno besedo; a ravno ta velikodušnost me je tako potrla, da sem prisegel, da ga nikoli več ne poprosim, naj pride karkoli.

Ko sem vse plačal, ostalo mi je še 80.000 frankov, — pač malenkost.

Sklenil sem za vso svoto igrati; če dobim, si opomore, če pa izgubim, — no, preostane mi le

še jeden korak — ostaviti življenje. Sklep je bil res malo prehitel za petindvajsetletnika, toda bil je trden in ne omajala bi ga nobena sila.

Najprvo grem v gledališče, potem pa naravnost v klub, — tedaj sem bil član marsikaterega kluba. Noč je bila mrzla, žalostna, deževalo je neprenehoma.

Ko pridem na glavni trg, vidim visoka, razsvetljena okna; zdi se mi, kakor bi me opazovala z velikimi rumenkasto-rudečimi očmi. Za okni prihajajo in izginjajo temne sence.

„Tu bomo torej nocej poslednjič igrali!“ si mislim ter pospešim korake. Ko hočem prestopiti prag, zadenem z nogo ob nekaj črnega, ki je ležalo na trotoarju. Stopim bližje.

Bila je mala beračica, stara komaj 10 let, blede in bolna, zavita v umazane cunje; spala je. Nekoliko iz sočutja, še bolj pa vsled neke slutnje — kajti tam gori se je šlo nocej za moje življenje — vzamem zlat ter ga stisnem speči ubožici v roko.

Motne oči se nekoliko odpro; tiho zašepeče „hvala“; prsti se ji tesno oklenejo zlata, — potem pa sirota zopet zaspi.

Nekaj minut pozneje sem bil že v igralnici. Le kakih deset igralcev je bilo, vsi so bili razvneti. — Takoj pri prvi igri dobim tisoč frankov; zlat,

da se je te stranke oklenil kdo iz pravega prepričanja za samo stvar, kajti hrvatski rodoljub ne more mažaronske politike, posebno ne današnje, odobravati.

Cisto drugačni so možje opozicijskega tabora. Vsi so neodvisni ter poznati po svojem delovanju za narodno stvar brez vsake sebičnosti. Saj je že sama kandidacija pod današnjimi okolnostmi velika domoljubna požrtvovalnost, saj je dobro poznato, kako današnji zistem neguje opozicijske. V tem slučaju je mogel vsaki od njih računati le na zgubo na vsej črti, nikdar pa ne na kakšno korist. Le domoljubno prepričanje, kakoršnega pri naših protivnikih ni nikdar bilo, ali je pa že iz koristoljublja davno zginilo, je oduševljevalo naše poslance v nejednako borbo. In to domoljubno prepričanje je tako čvrsto, da se mažaroni s svojim vodjo hudo varajo, če računajo na neslogo njihovo, od katere bi seveda imeli zopet le oni koristi, kajti ugodno je bilo zares živeti v mažaronskem šatoru, dokler se jim ni približal resnoben sovražnik, ki bi jim znal kmalu ves šator osvojiti ter jih razpršiti na vse strani.

Cudni so zares ti mažaroni s svojimi trditvami. Neprenehoma trobijo v svet, da opozicija ni izdala nobenega programa prigodom zadnjih volitev. A vsem je znano, da je tak program bil že dva meseca pred volitvami oglašen. Tudi v „Slovenecu“ smo ga omenili. Istina je, da ta program ni kak državno-pravni spis zedinjene opozicije, saj pri tej priložnosti tudi ni bil potreben; zahtevala se je samo sloga v stranki, da bode boj proti mažaronski stranki vspešnejši.

Da so opozicijski vodje dobro zadeli s svojim programom, pokazale so volitve. Narod je razumel ta program prav dobro ter zahteva, da se ga poslanci drže tudi za nadalje. In pri tem ostanejo gotovo vsi. V programu, kateremu je glavna svrha, sloboda hrvatskega naroda, je zapopadeno vse. Tega seveda ne razume mažaronska stranka, saj je bila pred volitvami tako zmedena, da ni izdala za volilce niti splošnega proglasa, niti je oglasila svoje kandidate o pravem času, kakor opozicijska stranka.

Ni se hotela izjaviti o bodoči financijelnej nagodbi niti o cerkveno-političnih postavah, ker jej brž ko ne ban sam ni dal nobenih izjav o teh važnih vprašanjih. Nobeden mažaronski kandidat ni vedel, kakšen bo program, ki ga bo moral kasneje sprejeti, kakor ga bode ban predložil. Pa ti ljudje se še upajo oponašati zedinjeni opoziciji, da je šla k volitvam brez programa! To je že največja predrznost, ki se jo moremo misliti. Razpad take stranke je zahtev bližnjega časa, dočim mora priti na površje ona stranka, ki ima pravi narodni program ter sloni v samem narodu hrvatskem.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. junija.

Shod nemško-liberalnih zaupnikov v Brnu. Nemško-liberalni državni poslanci za Češko in Moravsko po zaključenju državnega zbora nadaljujejo mej narodom svojo razdirajočo agitacijo proti jezikovnim naredbam. Binkoštni praznike so sklicali shod v Brno, na katerem so bile zastopane liberalna, nemško-nacionalna in socijalno-demokratska stranka. Kakor v državnem zboru je tudi tukaj vodil dr.

ki sem ga podaril siroti, mi je prinesel srečo. A kmalu se list obrne. Saj poznate strastne igralce; nepotrebno bi mi bilo torej opisovati strast, ki me je preobladala tedaj, ko sem omahoval med dobičkom in zgubo, med obupom in nado, med življenjem in smrtjo. Časi in ljudje se spreminjajo, igralci nikdar!

Ura je odbila dve čez polnoči, jaz sem imel le še tisoč frankov. Vse sem stavil naenkrat. Vzdignil sem osem... že sem upal, da sem rešen.

Nasprotnik je vzdignil devet.

Izgubljen!

Vstanem, na videz popolnoma miren, a v resnici razburjen, kakor še nikdar.

Na svidenje! so mi klicali od vseh strani.

Da, da, na svidenje!

Jutri, kje bom jutri?

Drugi sedejo na moje mesto.

Nadaljevali so igro.

Ko si oblečem suknjo, se nehote ugledam v ogledalu. Bled sem bil kot vosek.

Počasi stopam po stopnicah navzdoli. Spodaj so spali štirje strežniki. Ko grem mimo, se jeden prav zaspano vzdigne, vsi drugi spe dalje.

(Konec sledi.)

Gross vso razpravo, ter hujskal poslušalce proti jezikovnim naredbam. In za njim so tudi drugi govorniki v grozno črnih barvah slikali strašno nesrečo, ki baje s tem naredbami preti nemškemu narodu v Avstriji, dasi v resnici Čehi manj pridobé tudi v narodnem oziru, kakor pa Nemci. Napadali so liberalci na tem shodu posebno poslance katoliške ljudske stranke in krščanske socialiste. Ko so govorniki omenjali barona Dipaulija in dr. Luegerja, so poslušalci grozno zabavljali proti klerikalcem in antisemitom. Iz vsega pa je spoznati, da se ta razburjenost, ako jo je sploh kaj, le umetno zanaša mej Nemce. Takim potom šum delati v politiki je najlože, poslanec zato ni treba nobenih študij, le da imajo dobra grla, pa se naloga prijetno rešuje. Te vrste ljudskim zastopnikom je seveda vse eno, ali imajo ljudje kruha ali ga nimajo, zato jim je tudi vse eno, ali pridejo kedaj v zbornici na vrsto kaka gospodarska vprašanja, kajti zato nimajo nobenega smisla in tudi nobenih sposobnostij. Ubogi narodi, ki se dajo tako slepo voditi na taka kriva pota, koder žanjejo le sovražniki ljudske sreče.

Francoska in Rusija. Francoskim listom se pozna, kako so nezadovoljni, ker Francoska pri reševanju vzhodnega vprašanja igra le podrejeno vlogo. Vsak hip se oglašajo opozicijski poslanci v zbornici ter stavijo vprašanja do vlade, zakaj Francoska pri sedanjih kombinacijah na Balkanu ne pokaže nobenega vpliva, vzlasti se srdé nad Nemčijo, ki si je znala v tem vprašanju po koketovanju s Turčijo pridobiti izdaten vpliv. Zato pa je Francozom ugodna prilika, da pozabijo te za francoski narod ne posebno častne razmere, potovanje, katero ima nastopiti v bližnji prihodnosti predsednik francoske republike, Feliks Faure, na Rusko. Stirinajst dni že nepretrgoma listi ugibljejo dan in pot in druge okolnosti tega pomenljivega potovanja, ki naj svetu zopet pokaže, da Francoska v evropskem političnem koncertu ni osamljena, marveč da ima v Rusiji mogočnega zaveznika, ki zagotavlja Franciji trdno postojanko posebno nasproti Nemčiji. Vendar pa kaže precej slabosti to tekanje Francozov za ruskim samodržcem in jih kot republikance spravlja v marsikatero neprijetnost. Rusija se čuti dovolj močno sama za-se in zato lahko postopa neodvisno; všeč pa ji je za vsak slučaj, da dobi tudi v Evropi zaslombo, da tem vspešneje na svetovnem bojišču v Aziji z Angleško tekmuje. Niti ruske politike so daleč in krepko napeljene in to Angleška najbolj čuti, zato se tudi te hudo nasprotje tako rado pokaže pri vsaki priliki. Francozi imajo vzroka dovolj, veseliti se zaveznih razmer z mogočno Rusijo.

Mirovna grško-turška pogajanja. Kdor je menil, da se bodo pogajanja mej Turčijo in evropskimi velesilami hitro vršila, je moral popolno pozabiti na dogodke, ki so se mej raznimi velevlastmi vršile, predno se je pričela grško-turška vojska. Kakor je bilo tedaj nesoglasje evropskih vlad krivo vojske, sedaj isto nesoglasje zadržuje sklenitev miru. Pri vsaki taki priliki se pokaže staro zagrizeno nasprotstvo mej Rusi in Angleži. Razprave o miru so sicer tajne, vendar je znano, da najbolj odločno proti zahtevam Turčije nastopa angleški zastopnik, najbolj milo pa ruski zastopnik. Omenjali smo že, da je Angleška odločno proti temu, da bi Grška odstopila Turčiji kako ozemlje, Rusija pa je pri volji, mejo v Tesaliji tako vravnati, da Tyrnavos dobé Turki v svojo last. Turčija se seveda smeja tej nejedinstvi, kajti ona bo imela le dobiček od tega, ker se bo udala gledé mirovnih pogojev le soglasnim zahtevam evropskih velesil. — Grška pa, ki je izročila svojo usodo velevlastim, mora sedaj čakati in trpeti, da turške čete kakor kobilice pustošijo najbogatejšo in najbolj rodovitno grško pokrajino. Sedaj pač čutijo predrznost svojega nesmiselnega postopanja, svoje velegrške manije, ki se je pokazala le v praznih frazah, bojišče pa je govorilo vse drugače. Grki so pokazali, da nimajo voditeljev za tako bojno akcijo, ki bi bili svoji nalogi kos in ki bi imeli z domovino dobre namene. Grška je vsa preprežena z upornimi elementi, ki tudi to nesrečo porabljajo v svoje brezdomovinske namene.

„Slovenska Matica.“

110. odborova seja, v petek dne 4. junija 1897. I. Navzočni: Gg. Fr. Levec (predsednik); A. Bartel, dr. H. Dolenc, P. Grasselli, dr. J. Janežič, A. Koblar, A. Kržišnik, M. Pietersnik, dr. L. Požar, S. Rutar, dr. J. Starč, J. Sušnik, J. Vavru, Fr. Wiethaler in V. Zupančič (odborniki); E. Lah (zapisnikar). Skupaj 16.

Predsednik proglasi sklepčnost, pozdravi navzočnike in da besedo zapisnikarju.

Na znanje se vzame poročilo zapisnikarjevo o dozdanjem delovanju Kopitarjevega odseka.

Ob smrti odličnega sotrudnika, akademika M. Valjavca, 15. marmaja t. l. v Zagrebu, je izrazila „Matica“ pokojnikovi vdovi brzojavno sožaljenje, položila na krsto venec s trakovi in bila pri pogrebu zastopana po gg. Marnu, Starču, Steklasi, dr. Suk-u in dr. Vidriču. Vdova se je društvu za sožaljenje pismeno zahvalila.

Odbornik F. Stegnar se je iz Ljubljane preselil v Maribor in uvrstil mej unanje odbornike.

Predsedništvu „Sorbske Matice“, ki je dne 20. in 21. aprila t. l. praznovala v Budyšinu svojo 50 letnico, poslala se je o tej priliki pismena čestitka.

Sprejme se književna zveza z Narodopisnima muzejema v Pragi in v New-Yorku.

Sklene se k nameravanemu spomeniku, pokojnemu kanoniku-predsedniku J. Marnu v Štangi prispevati 50 gld.

Na znanje se vzame poročilo o spremembah v poverjeništvu. Nove poverjenike so dobili: Pliberk, Kamnik in Zavrč. Nova poverjenišstva so se osnovala za Prosek, Opčino, Križevce, Drago, Loški potok in Braslovče; poživilo se je poverjenišstvo osapsko; izpraznjeno je poverjenišstvo dunajsko.

Odobrita se brez ugovora zapisnika o 108. in 109. seji književnega odseka z dne 9. aprila t. l. Današnjemu zapisniku se imenujeta overovateljema odbornika Wiethaler in dr. Janežič.

Na znanje se vzame poročilo o književnih darilih in o zahtevah, ki so došla za ta darila, kakor tudi o knjižnici, kateri je od zadnje redne seje prirastlo 277 knjig, zvezkov in časopisov.

Društvu je od zadnje redne seje pristopilo 136 društvenikov in sicer 2 kot ustanovnika in pa 134 letnikov. Za l. 1895. jih je plačalo 2368, za 1896. leto 2445, za letos dozda 717.

Sklene se častnega uda Jana Lega v Pragi, ki praznuje te dni 40letnico pisateljavanja, z brzojavno čestitko pozdraviti.

Poročilo književnega odseka o letošnjih društvenih knjigah se po kratkem razgovoru odobri: „Matica“ izda letos sedmero knjig, in sicer:

1. „Letopis“ za l. 1897. Urednik prof. A. Bartel. Tisk „Narodne tiskarne“.
2. Dr. Glaser: „Zgodovina slovenskega slovstva“. IV. zvezek. Tisk „Katoliške Tiskarne“.
3. X. zvezek „Zabavne knjižnice“: „Trojka“. Spisal dr. Detela. Tisk „Blaznikove Tiskarne“.
4. Dr. Štrekelj: „Slovenske narodne pesmi“. Tisk „Miliceve tiskarne“.
5. „Elektrika“. I. del. Spisal ravnatelj J. Šubic. Tisk „Hribarjeve tiskarne“ v Celji.
6. „Trst in Istra“. II. del. Spisal prof. S. Rutar. Tisk „Blaznikove tiskarne“.
7. „Ant. Knezove knjižnice“ IV. zvezek. Tisk „Narodne tiskarne“.

Po običajnem navodilu se bo tiskalo teh knjig po 3000—3200 iztiskov. Končno se določi, kdo naj te knjige veže. Prečita in odobri se dnevni red letošnjemu občenemu zboru, ki se bo vršil v sredo dne 23. junija t. l. ob polpetih popoldne v „Narodnem domu“.

Na znanje se vzame poročilo o „Stenskem zemljevidu“, za katerega se je dozda; oglasilo 777 naročnikov.

Končno se vzame na znanje več književnih ocen in se nakaterim spisom določijo še drugi presojevalci.

Potem se seja zaključuje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. junija.

(»Narod« o shodu liberalnih Nemcev v Ljubljani.) Tudi „Narod“ je včeraj poročal o shodu nemških liberalcev v ljubljanski kazini. To poročilo je značilno za „Narod“, ki porabi tudi to priliko, da udriha po naši stranki; shod Nemcev mu je le povod, da ponavlja, da bode „Narodova“ stranka vkljub nasprotju v narodnih vprašanjih skupno delovala s krnjskimi Nemci „na korist gospodarstva naše dežele in v obrambo svobodnostnih naprav.“ — Mi na take nesmisli ne moremo odgovorjati, le to rečemo, da štejemo narodno enakopravnost tudi med svobodnostne naprave v najširšem pomenu besede. In ako ljubljanski kazinotje proti enakopravnosti protestujejo, se nam čudno

zdi, kako more resen slovenski list v istem hipu trditi, da hoče s take vrste ljudmi skupno delovati v obrambo svobodnostnih naprav! — Drug drugega so vredni „Narod“ in kazino!

(Shod slov. katoliškega delavskega društva v Ljubljani.) Binkoštni ponedeljek je sklicalo slovensko katoliško delavsko društvo k Lozarju javen shod. Zbralo se je zelo veliko število ljudi. Prvi govornik Gostinčar je pojasnoval, kaj hoče krščanski socijalizem. Na temelju krščanske pravičnosti hoče dati vsakemu svoje; brani zakonito oblast, priznava razliko med stanovi in zasebno last in se zato upira socijalni demokraciji in liberalizmu. Drži se deset božjih zapovedij kot glavnih načel. Zmaga mora biti njegova. — Na to poroča dr. Krek o zadnjih dogodkih avstrijske državne zbornice. Nemško liberalstvo napenja vse moči, da bi se ohranilo; zato tako vpitje. Misli, ki jih zastopa krščanska delavska organizacija, se ob takih dogodkih tem lepše pokažejo — Bogu ljube, cesarju v varstvo, domovini in narodnosti v podporo, stebrom v državi — delavskim stanovom v rešitev. Govornik je nad jedno uro razvijal svoje poročilo, ki so je navzoči pasljivo poslušali. Na Gostinčarjev predlog mu vsi zborovalci vzlasti z ozirom na socijalno-demokratske nezaupnice, izrečejo svoje zaupanje. Dr. Krek se zahvaljuje in pravi, da ne mara osebne hvale, kakor da se tudi za osebno grajo ne meni, da ga pa veseli, ko vidi, da ima krščansko družabno prepričanje toliko nahušenih prijateljev. Z živio-klici na sv. očeta in cesarja zaključil po poltretjeurnem zborovanju predsednik Jakopič lepi shod.

(Romanje v Loreto v proslavo sv. Cirila in Metoda.) Na praznik sv. Cirila in Metoda dne 5. julija t. l. bodo posvetili v cerkvi Matere Božje v Loreti kapelo, sezidano ondi na čast sv. Cirila in Metoda. Največ zaslug za to ima biskup Strossmayer, ki je nabral in dal v ta namen do 26.000 frankov. Bil je zato tudi naprošen, da bi on kapelo blagoslovil, pa si vsled visoke starosti ne upa na tako pot. Zato pa pozivlje vernike svoje škofije, kakor posnamemo iz „Glasnika biskupije bosanske in sriemske“, naj se za isti dan v obilnem številu udeležijo romanja v Loreto. Ako bi se morda kdo izmed Slovencev hotel pridružiti temu romanju, kar bi bilo gotovo želeli, poizve o tem bolj natančno pri biskupovem tajniku v Djakovu, gospodu dr. Matu Novoselu.

(Ogenj.) Iz Drage, 7. junija: Pretekli petek zadel je vas Trava strahovita nesreča. Okrog 1. ure popoldne začelo je goreti. Ker so bili ljudje večinoma na polju, širil se je ogenj zelo hitro. Cela vas bila je v nevarnosti. Ko so prihiteli na pomoč Srednjevaščani in Dragarci, posrečilo se je ustaviti ogenj. Pogorelo je 26 poslopij; pogorela je šola, ki je bila otvorena še le pred 14 dnevi, in podružnica sv. Lovrenea popolnoma z vso notranjo opravo, dva manjša zvonova sta se raztopila, veliki se je razpočil. Škoda ceni se na 30.000 gld.; večina pogorelecev bila je zavarovana, toda za male svote. Zažgali so, kakor se govori, otroci, ki so se igrali z užigalicami pod nekim kozolcem.

(V Spodnji Idriji) mislijo mokračji napraviti shod. Ker so jih iz Cerknega zapodili, mislijo pa tu razliti svoj žolč. Gotovo računijo na boječnost in nepotreben človeški strah tukajšnjih prebivalcev. Menijo, ker so zadnjič trije rudečkarji iz Idrije prav po načinu takega novodobnega župana, kakoršnega je opisal „Slovenčev“ podlistek, javno zmirljali Mater Božjo in jih ljudje niso hoteli izdati, da bi jim ne bilo treba hoditi k sodnji za priče zoper versko žaljenje, da bodo tudi sedaj lahko vse počenjali in se vendar ne vjeli. Pošteni ljudje! Proč s takim strahom — bojmo se le Boga in ne tudi mokračev in videli bomo, da nam mokračji ne morejo škodovati in da jih bomo tudi premagali. Sedaj smo se lahko sami prepričali, da nam ti ljudje ne bodo nikdar pomagali. Koliko govorjenja je bilo ob volitvah, da bodo dobili cele žaklje kron oni, ki bodo volili mokračje. Imele so priti te krone že meseca aprila, sedaj je pa že mesec junij in vendar jih še ni nihče dobil. Le glavni mokrač je bil vesel par minut, misleč, da je že dobil krone. Ko je zjutraj vstal, je dobil pred durmi žakelj, v katerem je bilo tri dobre polovnice kronam podobnega blaga. Tudi napis je bil v žaklju, da so v njem mokračske krone. A varal se je mož. Odvezal je vrečo in dobil okrogle kamenčke. Govorica se je raznesla in ker je bilo toliko govorjenja o mokračskih kronah, so vsi mislili, da so prave krone. Govorica je prišla najbrže cele na Dunaj; tam je mokračska gospoda hitro verjela

in si mislila, da je dobro sedaj, ko je mož pri denarju, ga opomniti na naročnino na „Delavca“. Zato je pa precej prva številka „Delavca“, katero je dobil za tem, imela na zavitku razven naslova še opombo: „Naročnina je potekla z dne 17. aprila 1897.“ Kakor se vidi, velika mokračska gospoda ne privoščiti potrebnim njihovim privržencem kron, ampak porabi vsako priliko, da bi jih le dobila za-se. Dobro plačan hoče biti tudi govornik, ki ima govoriti na shodu. Že dolgo pobirajo zanj desetice. Kakor se čuje, mislijo napraviti shod še le po denarski. Gotovo zahteva govornik toliko svoto, da mu jo sedaj ne morejo zložiti. Kdaj boste prišli k pameti in spoznali, da ti ljudje vam ne bodo nikdar ničesar dali, pač pa vas izmolzli do cela. No, pa oprostite, da se vas zopet imenuje mokračje. Sedaj niste več zadovoljni, če se vam pravi mokračji, dasi ste prej vedno sami vpili: „Živiomokračji“. Sedaj pa pravite, da ste socijalni demokrati. Toliko v preudarek. Kdaj boste imeli shod, pa vam svetujemo, da sklenete, da se vam pošljejo krone in nikar ne bodite zadovoljni samo z obljubami, zakaj mokračska gospoda misli, da zadostujejo same obljube.

(Od kranjsko-goriške meje) dne 6. jun. Velika razburjenost je nastala v Ajdovščini in v Sturijah vsled nekega dopisa v tržaškem „Il Piccolo“ datiranega prejšnji teden iz Ajdovščine. V njem se namreč pripoveduje, kako so Slovenci napadli mirne Italijane pri neki veselici, jih pretepali potem pa še žandarmeriji izročili; sploh se tako surovo obnašali do njih, da ni varno Italijanom hoditi med Slovence, koncem dopisa apostrofira slov. poslance Gregorčiča, Laginjo in Spinčiča, da naj pometajo prej pred svojim pragom, preden gredo denuncirati na Dunaj Italijane. Omenil sem že, da je velika ogorčenost v tukajšnjih krogih radi tacega pisarenja, kajti ravno nasprotno je resnica. Govori se da bosti županstvu v Ajdovščini in Sturijah uradno poslali popravek, bralcem Slovenčevim pa naj o tem resnico poročam. Dne 2. maja so napravili šturski fantje veselico z očitnim plesom. Prišli so tudi štirje delavci tuji iz ajdovske predilnice na ples in kupili nekaj vstopnih kart. Bili so že malo vinjeni, zato se jim ni začetkoma zamerilo njih robato vedenje. Tudi ko so se italijanski pogovarjali, da hočejo „schiave“ za norca imeti, ni jim še nobeden ugovarjal, ker je pri očitnih plesih navada, da se za vsako turo odda listek, katerega odbor radi kontrole takoj vniči, se niso hoteli temu vdati. Pokazal je vsaki listek, a ga takoj smeja se utaknil v žep. Fantje so mislili, da je gospodom cvenka zmanjkalo, pa da bodo pozneje poravnali za kolikor plesov so preveč na en list preplesali, zato so jim tudi to dovolili. Kako tudi ne! Saj je bil eden pisar, poslan iz Trsta v predilnico, drugi strojevodja i. t. d. sploh taki, ki imajo boljše službe in dohodke v tvornici, kakor domačini. Ker pa zabavljanja le ni bilo konca in so se nespodobno vedli, da je kri zardila dekletom obraz, pokazali so jim fantje pot čez most. In ker mirnim potom niso hoteli tega storiti, morali so siloma. To je opazila žandarmerija in ko je zvedela vzrok nemira, hotela je tujce odvesti v zapor. Sedaj so začeli kričati in sklicevati se na župana. Šturski g. župan prišel je na lice mesta, prosil žandarmerijo naj pusti gospode še za sedaj, a tujcem resnobno povedal, naj se dostojno vedo in nobeden jim ne bo nič žalega storil. Fantom je rečeno, da se jim noben ples več ne dovoli, ako se po njih krivdi kaka nerednost začne. Pojdite domov in vse se bode pozabilo! Stvar se je res za nekaj časa pozabila, če tudi so težko prenašali zabavljice, kakor „schiavi, porci“ in druge enake ljubeznjivosti, katerih ima avita coltura toliko v zalogi. Ni minulo še pol ure, odkar so se odstranili, vrnejo se zopet pa sedaj v bližnjo gostilno. Nekaj gostov iz Ajdovščine je sedelo pri vinu in pelo slovenske pesmi. Za prišle tujce se niso zmenili, zabavali so se s petjem in pogovorom. A kedar koli so se oglasili v petju, začeli so tujci klicati „merda“ in druge ostudnosti in ker žalenja le ni bilo konca, dobil je najhujši kričoč zaušnico, da se je pod mizo opotekel. Tovarishi so hoteli maščevati tako užaljenega prijatelja, pa tudi oni so dobili toliko, da so zopet klicali županstvo na pomoč. Rabuka se je sicer kmalo končala in drugih nasledkov ni bilo, kakor da sta dva razgrajalca še par dni nosila otekel obraz, a samo na eni strani. Če tudi je bilo tu žaljenje celega slovenskega naroda, se to ni razglaševalo, noben slovenski list ni o tem poročal, ne v Ljubljani, ne v Trstu ali Gorici niste brali o surovosti naših na-

sprotnikov. Tu smo sploh sodili: Gospodje se drugi dan pri trezni glavi sramujejo svojega vedenja, toraj pozabimo. Da bi kedo ne mislil, da govorim „pro domo“, naj omenim, da je nek tukajšnji podjetnik, ki že več desetletij stalno biva med nami, in ki pri nobeni priložnosti ne skriva italijanskega svojega mišljenja, očitno spoznal, da ga še nobeden ni žalil radi narodnosti in dasi ima z delavci precej opraviti, ni še slišal od njih žal besede, če tudi je že hodil vsako uro po noči domov in srečeval raznovrstne ljudi, tudi take, ki so pregloboko tisti večer pogledali v kozarec. Po svojem vedenju do tujcev smo pač pričakovali, da bodo oni tolikanj uljudnejši do nas, saj se ponašajo naši sosedje na jugu z „l'avila coltura“ in oni na severju „mit der deutschen Bildung“. Sicer je na isti dan — 2. maja — žugal eden onih kričačev, da bode že v Trstu povedal — res je kmalo potem naš kraj zapustil — da se bode že v časnikih bralo kako neotesani so „schiavi“, a če prav smo vedeli, da je gospodič zelo predrzen — njegovi prededje so pred nekaj tisočletji potovali skozi rudeče morje, vendar smo menili, da so svojo robatost že pozabili, ko se je celi mesec o tem molčalo. Na, sedaj pa tako neotesanost devajo našemu ljudstvu na rovaš, mesto da bi se sramovali svojega grdega obnašanja, dalje Slovence, hoteč se oprati nam podtikajo svojo umazanost. To je vendar več kot predrznost.

(Iz Brna,) 5. junija. V neki občini v Sleziji so kupili otroci pri židu trakove za prvo sv. obhajilo z napisom: „Ruhe sanft.“ Otroci niso razumeli nemško, žid kot „Mann vom Geschäft“ ni hotel misliti krščansko (no, kristijan tudi ni), zato je take trakove prodajal. To bi nazadnje ne bilo nič hudega. A nemški časopisi dokazujejo s tem potrebo nemškega jezika! Nemška prevzetnost pa res ne pozna meje! — Socijalisti se močno bojujejo zoper krščanstvo. Če je kje kak krščansko-socijalni shod, ga hočejo preprečiti, k svojim shodom pa vabijo kot k shodom krščanskih socijalistov. Tudi naročnino na krščanske liste pošiljajo nazaj, če prav pride odpoved poprej, kakor je mogla naročnina priti. To se je zgodilo naročevalcu „Delnika“. Poleg tega je dobil še zmerjalno pismo od — poštarja pod imenom patra Kilijana. Lisica je lisica. — Profesor Virchow bo obiskal te dni Bosno in okolico. — Sklenem z učiteljstvom. K društvu katoliških učiteljev se vedno bolj priglašajo novi udje. Ni čuda. Kateri učitelj trezno misli, mora spoznati, kaka je sedanja šola. Toda ti možje imajo mnogo nasprotnikov. V priznanje moram reči, da se število katoliško mislečih učiteljev in učiteljic množi — čast jim; spoznavajo sami, kako je, a nekateri učenjaki gredo v grozen boj zoper nje. Najboljše pri vsem tem je, da pišejo učitelji, kako jih hoče klerikalizem razdvojiti, kako jih ščuva med seboj. Kdo vas je razdvojil? Liberalizem!

Društva.

(Izlet pevskih zborov „Glasbene Matice“ v Postojino dne 13. t. m.) Vdeležnikom tega izleta naznanjamo, da je upravni odbor postojinske jame pevkam in pevcem „Glasbene Matice“ dovolil brezplačni vstop v jamo. Ostali izletniki plačali pa bodo za vstop v jamo 50 kr. Pevcem in pevkijam razdelile se bodo vstopnice že v Ljubljani, drugi izletniki jih bodo pa dobili na dan izleta v Postojini. Kakor čujemo, pripravljajo se Postojnčanki na jako ljubezniv vsprejem naših izletnikov. — Konečno opozorujemo še jedenkrat izletnike, da moramo do petka dopoldne vedeti, koliko se jih bode vdeležilo skupnega obeda. Torej naj se na to stran vsakdo podviza.

(Podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu.) Skoro bo dve leti, od kar je po većinoma znanih nepremišljenih homatijah krenilo delovanje „Graške podpiralne zaloge“ na pot, kamor ji ni moglo slediti zaupanje slovenskega podpirajočega občinstva. Ker pa so usahnili viri, skrešile so se tudi poprej toli izdatne in mnogoštevilne podpore na redke in neznatne zneske in konec je ta, da strda mnogo slovenskih visokošolcev v Gradcu. To ni na škodo samo njim, temveč celemu narodu slovenskemu, kateri živo pogreša izučenega naraščaja v vseh slojevih javnega življenja. Pomislimo le na novi civilnopravdni red. Kje dobimo potrebno število pravnih, ako si jih sami ne odgojimo? A kako pomoči? Prosjačiti doneskov zavoženi „podpiralni zalogi“ bilo bi v sedanjih razmerah brezuspešno. Čakati utokov, s katerimi so se nekaterniki bahali, da bodo sami obračunali z akademskim senatom? S tem bi se le podaljšala doba stradanja za sedanje uboge dijake v Gradcu. Edino sredstvo iz te zagate je bilo osnovati novo popolnem neodvisno podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu. Pravila temu društvu, sestavljena po uzoru jednacega dunajskega društva, potrdila je vi-

soka vlada. Društveno delovanje se začne z osnovalnim občinam zborom dne 23. rožnika t. l. Osnovni odbor*) pa se obrača v imenu podpore vrednih in potrebnih dijakov graških do vsega slovenskega občinstva z najiskrenejšo prošnjo, naj blagovolji nakloniti obilnih doneskov ustanovljenemu društvu. Osnovni odbor.

*) Za sedaj sprejemata dopise in pošiljate vseuč. prof. dr. Grg. Krek ali pa dr. Benjamin Ipavec Burgring, št. 4.

Telegrami.

Dunaj, 9. junija. Cesar je z največjo zadovoljnostjo vsprejel na znanje adresu, katero mu je izročilo predsedstvo gospodske zbornice.

Dunaj, 9. junija. Strajk uslužbencev pri tramwayju na Dunaju je končan. Danes so štrajkujoči zopet pričeli delo. Gospodarska družba je prijenjala v vseh točkah ter ugodila vsem zahtevam uslužbencev. Glavno zaslugu za to ugodno rešitev štrajka ima dunajski župan dr. Lueger, ki je vso svojo službeno in osebo veljavo postavil v pomoč delavcev. Zagrozil je družbi, da jo kaznuje z denarno globo ali pa izreče nad njo sekvester, ako ne spolni pogodbe, po kateri je mestu dolžna skrbeti za promet.

Solnograd, 9. junija. Solnograški „Volksverein“ je vlada razpustila zaradi veleizdajškega govora nemško-nacionalnega državnega poslanca Iro.

Budimpešta, 9. junija. Povodom tridesete obletnice kronanja cesarja in kralja Franc Jožefa I. so bile včeraj po vseh šolah lepe slovesnosti.

Rim, 9. junija. Vladin predlog glede preosnove armade je bil vsprejet v tretjem branju s 163 proti 83 glasovom.

London, 9. junija. Grška vlada je zopet izročila spomenico velevladim, v kateri izraža željo, naj se hitro sklene mir, da turška vojska zapusti Tesalijo, ker v sedanjih razmerah mora dežela izkrevaveti. Poleg tega spomenica omenja hudih nasilstev, katera vprizarjajo Turki v Tesaliji in v Epiru. — Grška vlada prosi, naj velevladi kaj vkrenejo, da se to več ne bo ponavljalo.

Atene, 9. julija. List „Akropolis“ objavlja senzacionalno vest, da so se pogajanja glede sklenitve miru v Carjem gradu nenadoma pretrgala, ker se pooblaščenici vlad niso mogli zjediniti o temeljnih načelih glede miru. Temu nasproti izjavlja ministerstvo v Atenah, da ničesar ne ve, da bi se bila ta pogajanja pretrgala, ter izraža svoje zaupanje do velevladstij. Novica se torej tako razlaga, da bi se Turčija najraje pogajala naravnost z Grki, ker upa doseči ugodnejše pogoje.

Melusine- ustna in zobna voda deluje izborna proti zobobolu in gnjilobi zob, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.

Jedina zaloga 45 (21) 1
lekarna M. Leustek v Ljubljani,
Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Služba cerkovnika in organista je oddati v Kovorji pri Tržiču. — Oglasiti se je pri podpisnem.

402 4-1

Lorenc Krstoflč,
župnik

403 1-1

Danes ob 5. uri popoldne je poklical Vsemogočni k Sebi predobro ženo ozir. mater

Amalijo Kecelj roj. Likar

oskrbljeno s sv. zakramenti za umirajoče, v 39. letu svoje dobe.

Najine nepozabne pogreb hode v četrtek, dne 10. junija t. l., ob 4. uri popoldne iz hiše na Kongresnem trgu št. 2.

Naznanjajoč brez vsake posebne objave to žalostno vest, priporočava blago rajnice v spomin in molitev. Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah. Vence hvaležno odklanjaja.

Ljubljana, 8. junija 1897.

Alozij Kecelj
soprog

Amalija
hči

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. junija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	8 30	Špeh povojen, kgr. . .	— 68
Rež, „ „	6 20	Surovo maslo, „ „ . .	— 80
Ječmen, „ „	5 —	Jajce, jedno „ „ . . .	— 2
Oves, „ „	6 20	Mleko, liter „ „ . . .	— 10
Ajda, „ „	7 20	Goveje meso, kgr. „ „	— 64
Proso, „ „	7 —	Telečje „ „	— 60
Koruza, „ „	5 —	Svinjsko „ „	— 70
Krompir, „ „	2 50	Koštrunovo „ „	— 40
Leča, hktl. „ „	12 —	Piščanec „ „	— 50
Grah, „ „	11 —	Golob „ „	— 18
Fizol, „ „	9 —	Seno, 100 kgr. „ „ . .	2 40
Maslo, kgr. „ „	— 94	Slama, 100 „ „	1 78
Mast, „ „	— 76	Drva trda, 4 kub. m. „	6 30
Špeh svež, „ „	— 74	„ mehka, 4 „ „ . . .	4 —

Tuji.

8. junija.

Pri **Matiču**: Nagher, Stark, Kohn, z Dunaja. — Bartel iz Trsta. — Moosbrugger iz Inomosta. — Wurm z Dunajskega Novega mesta. — Sonns z Bleda. — Simaček iz Norimberka. — Hogler z Dunaja. — Bertoch, Mechele iz Poganice.

Pri **Sonnu**: Oroszlany z Dunaja. — Hünigsmayr iz Trsta. — Lenassi iz Logatca. — Koppmann iz Grada. — Mannsbart iz Celja. — Schirz iz Mokronoga.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
8	9. zvečer	733.5	19.0	sl. zah.	skoro jasno	—
9	7. jutraj	733.8	17.8	sr. jvzh.	oblačno	2.5
9	2. popol.	732.3	16.2	sl. jvzh.	nevihta	—

Srednja večerajšnja temperatura 20.2°, za 3.3° nad normalom.

Zahvala.

404 1-1

Najprisrčnejša zahvala izrečena bodi vsem prijateljem in znancem, osobito še prečastiti duhovščini za tolažeče izraze sočutja povodom nenamisljive izgube našega predragega, v Gospodu počivajočega nepozabljivega sina, oziroma brata, svaka in strijea, prečastitega gospoda

Janeza Kačarja

župnika na Bohinjski Beli

Najtoplejše zahvalo pa izražamo še posebej prečastitemu dekanu radovljškemu gospodu J. Novaku za vodstvo pogreba in za ganljivi, v srca sezajoči govor v cerkvi, blagim faranom pokojnikovim za njih sožalje in za krasni veneč, kojega so darovali svojemu ljubljenu duhovnemu očetu, pa tudi množičnim spremljevalcem pogreba. Bog povrni vsem!

V Ljubljani, dne 8. junija 1897.

Tugujoča rodbina Kačarjeva.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usoja si Vašemu blagorodju uljudno naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želodec (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, isto tako tudi proti jetrnim in žolčnim izlivanjem.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gradeo, dne 2. februarja 1897.

Provincijal
brat Emanuel Leitner.
nadzdravnik.

232 100-21

Sidro

Liniment. Capsici compos.

144 9 iz lekarne Richter-jeve v Pragi

priznana izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobilo posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 46 25-24

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna
pri zlatem levu v Pragi.

39410-2

Vintgar!

Žumrova restavracija se p. n. turistom in obiskovalcem te slovce divjeromantične so- teske priporoča z dobro in ceno postrážbo. Dobi se vedno sveže pivo, pristna vina, mizla in topla jedila.

Najboljši
fabrikat!

I. kranjski

laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko

čisto laneno olje.

Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje 59 104-59

Adolf Hauptmann,

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 9. junija.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	„	20	„
Avstrijska zlata renta 4%	123	„	35	„
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	„	80	„
Ogerska zlata renta 4%	123	„	05	„
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	„	90	„
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	958	„	—	„
Kreditne delnice, 160 gld.	365	„	75	„
London vista	119	„	50	„
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	„	62 1/2	„
20 mark	11	„	73	„
20 frankov (napoleonidor)	9	„	52 1/2	„
Italijanski bankovci	45	„	40	„
C. kr. cekini	5	„	65	„

Dne 8. junija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	155	gld.	75	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159	„	—	„
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	158	„	75	„
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	„	35	„
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140	„	50	„
Dunavske vravnave srečke 5%	127	„	60	„
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	„	50	„
Posojilo goriškega mesta	112	„	50	„
4% kranjsko deželno posojilo	98	„	75	„
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	„	80	„
Priporitne obveznice državne železnice	225	„	—	„
„ „ „ južne železnice 3%	180	„	60	„
„ „ „ južne železnice 5%	126	„	30	„
„ „ „ dolenskih železnice 4%	99	„	50	„

Kreditne srečke, 100 gld.	199	gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	150	„	—	„
Avstrijskega rubežnega križa srečke, 10 gld.	20	„	20	„
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	„	25	„
Salmove srečke, 40 gld.	72	„	50	„
St. Genois srečke, 40 gld.	75	„	—	„
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	„	—	„
Ljubljanske srečke	23	„	25	„
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159	„	75	„
Akcije Ferdinandove železn. 1000 gld. st. v.	3530	„	—	„
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	379	„	—	„
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	89	„	50	„
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—	„	—	„
Montanska družba avstr. plan.	97	„	25	„
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	163	„	—	„
Papirnih rubljev 100	127	„	—	„

Nakup in prodaja

„Nakup in prodaja“
vse vrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Savarovanje za izgube pri prebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

„Pojasnila“ v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni svetli za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.